

Γρηγόριος Κύπριος, συγκατειλεγμένος μὲν τῷ βασιλικῷ κλήρῳ τὸ τοῦ Πρωτοαποστολαρίου εἶχεν ἀξίωμα, τὸν Μάρτιον δὲ τοῦ ἔτους 1283 ἐχειροτονήθη, τῇ Κυριακῇ τῶν βαΐων, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, τὸν Ἰωσήφ διαδεξάμενος· ἀπέθετο δὲ τὴν ἀρχὴν τὸν Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1289 καὶ ἀπέθανε μετὰ πολυήμερον νόσου ἐν ἔτει 1290 (α). „Ἡν δέ, λέγει ὁ Γρηγορᾶς, ἀνὴρ ἐν λόγοις ἐπίσημος, ὃς τὸν ἐν ταῖς γραφαῖς εὐγενῆ τῆς Ἑλλάδος ύμνῳ καὶ τὴν ἀττικίζουσαν γλῶσσαν ἐκείνην, πάλαι πολὺν ἥδη χρόνον λήθης κρυβέντα βυθοῖς, φύσεως δεξιότητι καὶ φιλοπονίᾳ τελεωτέρᾳ πρὸς φῶς ἡγαγε, καὶ οἰονεὶ τινα ἐχαρίσατο ἀναβίωσιν“. Γεννάδιος δὲ ὁ Σχολάριος ἐν τῷ σημειώματι εἰς τὴν κατὰ τοῦ Βέκκου συναθροισθεῖσαν Σύνοδον (β) λέγει περὶ αὐτοῦ τάδε. „Γρηγόριον τὸν Κωνσταντινουπόλεως εἴ τις ἡγνόηκε θεολόγον μὲν ἄριστον ὅντα, καὶ φιλόσοφον δήπου, τά τε ἄλλα καὶ μαθηματικόν, ῥήτορα δὲ ἄκρον καὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης τῶν Ἀττικῶν ῥητόρων ἔξεις καὶ δυνάμεως ἐν ἐπιστολαῖς τε καὶ λόγοις, οὗτος ἔσικε μηδὲν εἰδέναι τῶν φανερῶν“.

Τὰ συγγράμματα δι’ ὃν τὰς λατινικὰς καινοτομίας ἐλέγχει ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος εἰσὶ τὰ ἑκῆς. 1) Λόγος ἀντιρρητικὸς τῶν τοῦ Βέκκου βλασφήμων δογμάτων, ἐκδοθεὶς πρὸ τοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνελθεῖν θρόνον. Ἐξε-

---

νων, ὡς ὁ Παχυμέρης ιστορεῖ λέγων. „Ἐν ἴτοντοις διάγων ὁ Ἰωάννης (ἢ Βέκκος) πολλὰ μὲν γραμμάτια εἰς γείρας εἶγε λαμβάνων, ἀ δὴ καὶ οἱ σγῆμενοι ἑξετίθουν δεικνύοντες τὴν πρᾶξιν (τὴν μετὰ τῶν Λατίων ἔνωσιν) ὡς σφαλεράν καὶ Θεοῦ πόρρω βάλλουσαν, ἀμα δὲ καὶ τοὺς Ἰταλους ἐνόργους αἰρέσεσιν οὐ συνεσπιασμέναις ἀλλως καὶ ἀμφιβόλοις ἀλλ' ἐμφανέσι τε καὶ λαμπραῖς“. Παχυμ. τομ. α' σελ. 415.

(α) Βλ. Παχυμέρη ιστορ. τόμ. Β.

(β) Ἐξεδόθη ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ Τόμου τῆς Ἀγάπης ἐν Ιασίῳ 1698.